

Za terenske sladokusce

BREZOVČEK (*Acanthis flamea*)

Brezovček je značilen prebivalec alpskega sredogorja. Pri nas je redek gnezdilec, ki naseljuje Julijske in Kamniške Alpe. Glavnina populacije se zadržuje v macesnovih sestojih v pasu gozdne meje nad 1600 m n. v. Največ brezovčkov je mogoče opazovati med Komno in Velim poljem v Julijcih ter na območju Presedlaja in Dleskovške planine v Kamniško Savinjskih Alpah. Pozimi se vrsta klateško pojavlja v nižje ležečih predelih in se prehranjuje v brezovih in jelševih sestojih. Ob pomanjkanju hrane na severu Evrope se lahko severna populacija invazivno pojavlja v južnih predelih Evrope, tudi pri nas. V Sloveniji smo jih tako nazadnje v večjem številu lahko opazovali leta 1972.

besedilo: Rudolf Tekavčič, foto: Dejan Bordjan

MALI ZMRZLIKAR ali **MALI ZIMSKI PEDIC**

(*Operophtera brumata*)

Po prvih jesenskih zmrzalih se najprej izležejo krilati samci malega zmrzlikarja, njim kmalu sledijo samice s skoraj zakrnelimi krili (spolni dimorfizem), ki začnejo lesti navzgor po deblih. Samice privabljajo samce s feromoni. Parijo se na deblih in nato samice zlezejo v vrhove dreves ali grmov, kjer na mlade vejice v bližino popkov odložijo jajčeca, ki potem prezimijo. Spomladi, ko brstijo popki, se izležejo tudi gosenice, ki se sprva zavrtajo v popke, kasneje pa se hranijo na listih različnih listnatih dreves in grmov. Če se gosenice izležejo prej kot vzbrstijo popki, lahko izločijo svileno nitko in s pomočjo vetra odjadrajo drugam, kjer je hrana že na voljo.

besedilo: Tomi Trilar, foto: Janez Kamin

VELIKA PODLASICA ali **HERMELIN** (*Mustela erminea*)

Hermelin naseljuje zelo raznolika življenjska okolja. Ustrezajo mu predvsem travniki, močvirja, grmišča, gosto zarasle brežine rek in potokov ter poljedelska območja. Ima po več brlogov, ki si jih naredi v skalnih razpokah, podzemskih rovih, drevesnih duplih, kupih dračja ali pod drevesnimi koreninami. Hermelina opazimo le redko, sploh pozimi, ko je v zasneženi pokrajini odlično prikrit. Njegov gosti zimski kožuh je namreč popolnoma bel, le zadnja tretjina repa ostane črna. Poleg tega je v zimskih mesecih v večji meri kot poleti dejaven ponoči. V snegu lahko opazimo njegove sledi, ko se giblje v 30 do 70 centimetrov dolgih skokih. Pozimi ima stopala gosto odlakana, zato so lahko v stopinjah odtisi petih prstov s kremplji ter večje osrednje blazinice neizraziti.

besedilo: Mojca Jernejc Kodrič, foto: Boris Kozinc

